

Conferència de Miquel Oliver, cap del grup de recerca de la Universitat Pompeu Fabra
Networking Technologies and Strategies (NeTS)

El Govern d'Internet

CosmoCaixa, Barcelona, dijous 25 de novembre de 2010

El doctor Miquel Oliver davant un auditori d'una vuitantena de persones va començar per fer un repàs a l'evolució d'Internet. Des de la seva aparició, passant pel seu boom a mitjans dels anys noranta, fins a l'actualitat. "Internet ens ha revolucionat la vida", va assegurar. "Ha entrat progressivament en el nostre dia a dia i encara no ho hem copsat del tot". I va posar la xarxa al mateix nivell de la Revolució Industrial.

A Oliver li agrada parlar del 'fenomen Internet'. En el sentit que permet, per exemple, treure bitllets d'avió en companyies de baix preu; seguir la borsa al minut; contactar amb amics i fer vida social; trobar publicacions científiques; descarregar continguts multimèdia o llegir la premsa que abans es comprava. En base a això i a l'ús que cadascú en fa, Oliver considera que "Internet té tantes definicions com usuaris".

A continuació, Oliver va explicar la creació d'Internet a finals dels anys seixanta i començaments dels setanta. La llegenda situa l'aparició en el context de la Guerra freda, com una xarxa de defensa sense un centre determinat per tal que si un operador era atacat es pogués continuar amb un funcionament correcte. Segons Oliver, però, els seus creadors asseguren que la Guerra Freda no va tenir-hi res a veure, malgrat la filosofia era similar". La seva voluntat era que una xarxa d'ordinadors pogués continuar funcionant encara que un d'ells es pengés. Per tant, l'amenaça era 'interna' i no pas 'externa'.

Tot seguit Oliver va situar unes quantes fites en el procés de desenvolupament de la xarxa; l'embrió d'Internet al voltant de l'any 1972, quan va ser possible passar d'una xarxa de quatre ordinadors a quinze; l'aparició en aquells moments del primer correu electrònic; el 1974 amb l'ús del protocol TSIP, que s'usa en l'actualitat; el 1984 amb un miler d'ordinadors connectats en xarxa; el 2000, a partir del qual ja no es compten el nombre d'ordinadors connectats, sinó els usuaris: el 2002 amb 840 milions d'usuaris connectats; i el juny de 2010 amb gairebé dos mil milions d'usuaris, un 30% de la població mundial. A Catalunya, a juny de 2010, Oliver va

xifrar el nombre d'usuaris en un 66% de la població. Contraposant-ho als 77,4% als Estats Units, un 61% a Oceania, un 58% a Europa i un 11% al continent africà.

Oliver va destacar que a l'impuls de l'ús d'Internet hi han ajudat dos fets clau. D'una banda l'aparició, l'any 1990, de l'ordinador personal. Fet que va ajudar que quatre anys després Internet s'obris a la resta del món, fora de la comunitat científica. I que a partir d'aleshores aparegués la web, el protocol http, el llenguatge html i es desenvolupés la navegació web i el correu de primera generació. En segon lloc, més recentment, l'any 2004, l'aparició del web 2.0, perquè a partir d'aquí l'usuari pot abocar contingut a la xarxa alhora que en consumeix. Apareix doncs el terme *prosumidor* amb l'ús de les xarxes socials com el facebook i l'ús del flickr i altre eines.

Acabada la introducció, Oliver va posar tres exemples a partir dels quals reflexionar sobre qui governa a Internet:

1. Les xarxes socials. Unes eines que Oliver va destacar posant com a exemple de la seva importància actual en l'ús que Barack Obama n'havia fet a la seva campanya electoral per dur-lo a la presidència dels Estats Units. Per contra Oliver va posar l'exemple de la campanya electoral catalana recent, situant l'ús que es feia d'Internet en una versió més 1.0 que no pas 2.0.

2. L'*Spam*. Oliver va destacar que el 80% dels correus que s'envien en l'actualitat són *spam*. Un correu brossa que suposa un impacte en pèrdues a nivell mundial de 10 mil milions d'euros anuals. Els principals països productors d'*spams* són Brasil, amb un 10%, l'Índia, Corea del Sud, Vietnam i els Estats Units. Per combatre'ls només es poden usar filtres, comptar amb un marc legal adient –malgrat la compartimentació legislativa de cada territori impedeix l'eficàcia a nivell global, i sobretot la conscienciació dels usuaris per tal de no obrir els correus dels que no es conegui l'emissor.

3. La neutralitat a la xarxa. Oliver va destacar que en l'actualitat un dels aspectes més importants relacionats amb la governabilitat a Internet és el lliure accés amb igualtat de prestacions i de forma transparent als diferents continguts de la xarxa sense que els operadors i les empreses vulguin dirigir l'usuari a un o altre contingut específic. Per Oliver la solució és que les administracions regulin aquetes pràctiques i que els usuaris defensin els seus interessos a la xarxa.

Finalment, Oliver va concloure que a Internet hi conviuen interessos contraposats i que la mobilització dels usuaris condiciona estratègies i atura actuacions. Però sobretot, la xarxa permet als usuaris un model de governança més participativa i més democràtica.